

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Sa/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8019200775
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8019200775.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu HYDINA SK, s.r.o., so sídlom Slavkovská cesta 54/1468, 060 01 Kežmarok, IČO: 46 645 454, právne zastúpeného KVASŇOVSKÝ & PARTNERS / ADVOKÁTI, s.r.o., so sídlom Dunajská 2317/32, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o správnej žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

- I. Žalobu odmieta.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podľa § 6 ods. 2 písm. f) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), teda žalobou proti inému zásahu orgánu verejnej správy, domáhal, aby správny súd určil, že zásah do práv žalobcu na základe rozhodnutia Daňového úradu Prešov č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 18.9.2019 na vymoženie daňového nedoplatku č. daňového exekučného konania XXXXXXXXXXXXXXX daňovou exekúciou prikázaním pohľadávky z účtu vedeného u poskytovateľa platobných služieb a príkaz poskytovateľovi platobných služieb, aby po doručení rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania zablokoval na účte daňového dlžníka peňažné prostriedky do výšky daňového nedoplatku na bankovom účte žalobcu je nezákonný zásah do práv žalobcu, a zároveň sa žalobca domáhal, aby žalovaný upustil od príkazu poskytovateľovi platobných služieb B. blokovat' na účte spoločnosti HYDINA SK s.r.o. peňažné prostriedky vo výške daňového nedoplatku, na základe rozhodnutia Daňového úradu Prešov o začatí daňového exekučného konania č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 18.9.2019. Taktiež sa žalobca domáhal, aby správny súd uložil žalovanému povinnosť zabezpečiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku, obnovu stavu, ktorý bol pred dorúčením rozhodnutia žalovaného o začatí daňového exekučného konania č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 18.9.2019 a taktiež, aby žalovaný vydal príkaz spoločnosti V. na odblokovanie a uvoľnenie finančných prostriedkov, ktoré sú blokované na základe rozhodnutia žalovaného o začatí daňového exekučného konania č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 18.9.2019. V bode 5 navrhovaného petitu žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa vydania ďalšieho príkazu poskytovateľovi platobných služieb blokovat' na účte žalobcu peňažné prostriedky do výšky daňového nedoplatku v súvislosti s rozhodnutím o začatí daňového exekučného konania č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 18.9.2019. Záverom žiadal priznať nárok na náhradu trov konania.

2. Predmetnú žalobu žalobca odôvodnil tým, že za nezákonný zásah sa rozumie protiprávny útok orgánov verejnej moci proti subjektívnym verejným právam fyzickej alebo právnickej osoby spočívajúcim v postupe orgánu verejnej správy, v jeho činnosti (úkon, pokyn), prípadne nečinnosti. Cieľom žaloby proti inému zásahu podľa názoru žalobcu je zakázať správne orgánu pokračovať v porušovaní práva žalobcu a obnoviť stav pred zásahom. Za zásah žalobca označil daňovú exekúciu prikázaním pohľadávky z účtu žalobcu vedeného spoločnosťou V. a zablokovanie peňažných prostriedkov na účte

daňového dlžníka do výšky daňového nedoplatku na základe príkazu žalovaného. Žalobca uviedol, že správcovi dane sú zrejme majetkové pomery daňového subjektu z jeho predchádzajúcej rozhodovacej činnosti a to minimálne v rozsahu nehnuteľného majetku žalobcu, preto mu musí byť zrejme, že žalobca nedisponuje finančnými prostriedkami v kumulatívnej výške 2.832.540,51 Eur, nakoľko všetky disponibilné finančné prostriedky reinvestuje a používa ich na podnikateľskú činnosť, mzdy a odvody zamestnancov. Žalobca namietal, že žalovaný nijakým spôsobom neodôvodnil, prečo pristúpil k blokácii bankových účtov za situácie, keď sa na bankových účtoch nachádza disponibilný zostatok vo výške cca len 1/40 kumulatívnej výšky a správca dane má preukázateľnú vedomosť o majetku evidovanom na LV č.XXXX, okres: B. K. I., obec: E., kat. územie E.. Podľa znaleckého posudku H. .X. O., D., znalca z odboru stavebníctvo, je všeobecná hodnota predmetnej nehnuteľnosti 1.264.576,20 Eur, pričom žalovaný uvedenú nehnuteľnosť nezabezpečil záložným právom. Na základe uvedeného mal za to, že správca dane neúčelne zablokoval pohľadávku žalobcu blokáciou bankových účtov za situácie, že si ju mohol zabezpečiť zriadením záložného práva na nehnuteľnosť. Žalobca taktiež poukázal na účtovnú závierku za posledný účtovný rok, pričom pozornosť upriamil na riadok 14, v ktorom je deklarovaná hodnota hnutelných vecí vo vlastníctve žalobcu vo výške 3.071.987,- Eur a táto hodnota vzrástla oproti predchádzajúcemu účtovnému roku o cca 880.000,- Eur. V riadku 53 účtovnej závierky sú uvedené evidované pohľadávky v hodnote 3.002.660,- Eur, ktoré je správca dane oprávnený v zmysle Daňového poriadku exekvovať ich prikázaním. Žalobca namietal spôsob vedenia exekučného konania, keďže podľa jeho názoru sa jednalo o najintenzívnejší spôsob, v dôsledku ktorého sa u svojich obchodných partnerov stal nespoľahlivým a nedôveryhodným subjektom, ktorý im nie je schopný uhradiť faktúry za dodané tovary a služby. Žalobca rozhodnutie o začatí exekučného konania považoval za rozhodnutie, ktoré bolo vydané bez odôvodnenia tak závažného zásahu do vlastníckeho práva žalobcu ako daňového subjektu, ktorý je zároveň zamestnávateľom. Mal za to, že žalovaný neprihliadol na zásadu primeranosti, keď pri voľbe spôsobu nepostupoval tak, aby čo najmenej ekonomicky zaťažil žalobcu. Poukázal na svoju platobnú disciplínu a na skutočnosť, že na neho nebolo doposiaľ začaté daňové exekučné konanie a všetky rozhodnutia správcu dane, ktoré nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť uhradil bez potreby núteného výkonu. Na základe uvedeného mal za to, že nie sú naplnené predpoklady, keďže neexistuje obava, že daňový záväzok nebude v čase jeho vymáhateľnosti vymožiteľný. Žalobca namietal neúplne zistený skutkový stav z dôvodu, že žalovaný nezistil, či rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia požíva formálnu a materiálnu nezmeniteľnosť, teda či je právoplatné, keďže žalobca podal voči rozhodnutiu Finančného riaditeľstva, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Kriminálneho úradu finančnej správy o nariadení predbežného opatrenia správnu žalobu, ktorá je vedená Krajským súdom v Bratislave pod sp.zn. 5S/222/2019. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4S/19/2015, ktorým bolo zrušené rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia v obdobnej veci, pričom správny súdom bolo konštatované, že účel tvrdený Kriminálnym úradom finančnej správy je možné rovnako efektívne zabezpečiť predbežným opatrením ukladajúcim zákaz nakladania s nehnuteľnosťami ako opatrením, ktorým sa ukladá povinnosť daňovému subjektu zložiť finančné prostriedky na účet správcu dane. Namietal, že Kriminálny úrad finančnej správy ani Finančné riaditeľstvo odklon od predchádzajúcej rozhodovacej činnosti správcov dane neodôvodnili, preto sa jedná o svojvoľné rozhodnutie, čím bolo hrubo zasiahnuté do práv žalobcu, následkom čoho sa rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia stalo nepreskúmateľné a nezákonné. Mal za to, že nariadiť predbežné opatrenie je možné len za predpokladu, že správca dane preukáže, že daňový subjekt realizuje úkony smerujúce k redukcii svojho majetku. Ak sa takéto úkony nepreukážu, nariadenie predbežného opatrenia nespĺňa zákonom určené podmienky a rozhodnutie je nezákonné. Žalobca mal za to, že z dôvodu možného zrušenia predmetných rozhodnutí v budúcnosti, tieto nenadobudli právoplatnosť a žalovaný mal tak zvoliť zdržanlivý postup a upustiť od blokácie bankových účtov. Žalobca poukázal na to, že v čase vydania rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania a následnej blokácie bankových účtov disponoval majetkom v obstarávacej hodnote 5.213.440,82 Eur, pričom po zohľadnení odpisov disponoval majetkom v zostatkovej hodnote 3.985.433,79 Eur, ktorý zveľaďoval a v čase podania správnej žaloby mal jeho majetok hodnotu 5.234.982,78 Eur. Naproti tomu, kumulatívna výška daňových povinností na základe rozhodnutí o nariadení predbežných opatrení za zdaňovacie obdobia DPH 2015-2018 bola vo výške 2.832.540,51 Eur, teda v polovičnej hodnote majetku. Žalobca uviedol, že na základe predložených informácií je zrejme, že žalobca sa nachádza vo veľmi dobrom finančnom a ekonomickom zdraví, žiaden konkurz mu nehrozí, preto rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia považuje za nezákonné a ním uvedený zásah do práv žalobcu je protizákonný, preto je nevyhnutné uložiť povinnosť žalovanému zdržať sa pokračovania v danom zásahu.

3. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 27.2.2020 uviedol, že predmetom žaloby je postup žalovaného pri realizácii daňového exekučného konania, ktorý nasledoval po konaní Kriminálneho úradu finančnej správy. Žalovaný má za to, že žalobca nemá vedomosť o spôsobe vedenia daňového exekučného konania. V súvislosti s tým žalovaný uviedol, že Kriminálny úrad finančnej správy vydal rozhodnutie o uložení predbežného opatrenia č. XXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 14.3.2019, ktorým žalobcovi uložil povinnosť zložiť peňažnú sumu vo výške 797.528,93 Eur, nakoľko je dôvodná obava, že nesplattná alebo nevyrubená daň nebude v dobe jej splatnosti uhradená. Finančné riaditeľstvo SR rozhodlo o odvolaní č. XXXXXXXXXX/XXXX dňa 8.8.2019 tak, že potvrdilo rozhodnutie o uložení predbežného opatrenia. Predmetné rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 13.8.2019, čím sa stalo právoplatné. Daňové exekučné konanie bolo začaté správcom dane na rozhodnutia č. XXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 18.9.2019 o začatí exekučného konania podľa § 90 ods. 1 Daňového poriadku. Exekučným titulom bolo rozhodnutie o uložení predbežného opatrenia č. XXXXXXXXXX/XXXX z 11.3.2019. Rozhodnutím o začatí daňového exekučného konania správca dane v zmysle §90 ods. 2 písm. g) a §90 ods. 5 Daňového poriadku zakázal poskytovateľovi platobných služieb nakladať s majetkom daňového dlžníka, ktorý podlieha daňovej exekúcii. Dňa 27.09.2019 správca dane vydal daňovú exekučnú výzvu č. XXXXXXXXXX/XXXX, ktorou vyzval dlžníka aby v lehote 8 dní od doručenia daňovej exekučnej výzvy zaplatil iné peňažné plnenie vo výške 797.528,93 Eur. Proti daňovej exekučnej výzve podal dlžník odvolanie, o ktorom rozhodlo Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky č. XXXXXXXXXX/XXXX z 12.12.2019. Čo sa týka samotnej žaloby a nezákonnosti zásahu orgánu verejnej správy žalovaný uviedol, že správca dane v zmysle § 88 Daňového poriadku z úradnej moci vymáha daňový nedoplatok alebo iné peňažné plnenie uložené rozhodnutím, ktorým je v zmysle § 50 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku aj predbežné opatrenie na zloženie peňažnej sumy, pričom má povinnosť uskutočniť exekúciu len spôsobom upraveným v ustanovení § 108 Daňového poriadku (prikázaním pohľadávky z účtu vedeného u poskytovateľa platobných služieb) a to v zmysle ustanovenia § 89 ods. 5 Daňového poriadku. Na základe uvedeného je zrejmé, že správca dane postupoval v súlade so zákonom, nakoľko nemal inú možnosť ako začať výkon rozhodnutia prikázaním pohľadávky z účtu, keďže rozhodnutie o uložení predbežného opatrenia je právoplatné a vykonateľné. Poukázal aj na predchádzajúce rozhodnutia, ktorými správca zabezpečoval pohľadávky zriadením záložného práva na nehnuteľnosti, avšak zároveň uviedol, že v predmetnom prípade nemal inú zákonnú možnosť ako začať daňovú exekúciu prikázaním pohľadávky z účtu v banke. Na základe uvedeného navrhol žalobu zamietnuť podľa § 261 SSP.

4. Žalobca v replike zo dňa 23.4.2020 uviedol, že v danom správca dane je povinný vo vzťahu k daňovému subjektu zvoliť zdržanlivý postup, keďže jednotlivé rozhodnutia, na podklade ktorých správca dane pristúpil k začiatku daňového exekučného konania sú v súčasnosti predmetom preskúmania zákonnosti zo strany správnych súdov. Poukazujúc na uvedené má žalobca za to, že nie je preukázaná s končenou platnosťou ich právoplatnosť a vykonateľnosť. Poukázal na §3 ods. 1 Daňového poriadku, v zmysle ktorého pri správe daní je potrebné postupovať podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, majú sa chrániť záujmy štátu a obcí a dbať na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb. Zotrvával na tvrdení, že správca dane má možnosť realizovať daňové exekučné konanie viacerými spôsobmi, pričom pri výbere konkrétneho spôsobu je povinný prihliadnuť a brať do úvahy, aby do práva daňového subjektu zasiahol čím menej. Žalovaný podľa názoru žalobcu nezážil nevyhnutnosť predmetného zásahu vo forme blokácie bankových účtov žalobcu a nezážil ani jeho postavenie ako zamestnávateľa v Prešovskom kraji. Namietal, že žalovaný neprihliadol na zásadu primeranosti a nezvolil zdržanlivý postup, čím znemožnil realizáciu ďalšej podnikateľskej činnosti žalobcu. Žalobca uviedol, že odo dňa blokácie účtov zamestnanci nemajú vyplatené mzdy a obchodní partneri vyplatené faktúry. Podľa názoru žalobcu mal žalovaný zákonné oprávnenia na vymoženie sumy aj inými spôsobmi. Pretrvávanie blokácie bankových účtov spôsobí podľa vyjadrenia žalobcu absolútny a nezvratný rozklad spoločnosti v dôsledku nedostatku prostriedkov, čím bude narušený a nenávratne poškodený celý systém financovania réžie, hospodárskej činnosti a plnenia si povinností spoločnosti ako zamestnávateľa v časti miezd a odvodov, čo bude reálne predstavovať iba vznik ďalších exekučných titulov a nenávratné problémy v podnikateľskej činnosti spoločnosti, obchodných vzťahoch, pracovných miestach a pod., teda úplne zánik spoločnosti, v čoho dôsledku nastane situácia, kedy množstvo partnerských obchodných spoločností, podnikateľov stratí obchodného partnera a podstatnú časť svojho príjmu na réžiu ich prevádzky. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol zrušiť rozhodnutie žalovaného.

5. Podľa § 2 ods. 2 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy,

opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

6. Podľa § 252 ods. 1 SSP žalobca sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

7. Podľa § 254 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch iným zásahom orgánu verejnej správy priamo zameraným alebo vykonaným proti nej, prípadne priamo dotknutá jeho následkami.

8. Podľa § 262 ods. 1 SSP, ak správny súd po preskúmaní zistí dôvodnosť žaloby podľa § 252 ods. 1 <. uznesením zakáže žalovanému pokračovať v napadnutom inom zásahu, a ak je to možné, uloží mu povinnosť obnoviť stav pred zásahom. Vydaním tohto uznesenia sa súdne konanie nekončí a žalovaný je povinný správne súdu v určenej lehote doručiť oznámenie o tom, že splnil zákaz pokračovať v inom zásahu a obnovil stav pred zásahom, ak mu takáto povinnosť bola uložená.

9. Podľa § 3 ods. 1 písm. e) SSP na účely tohto zákona sa rozumie iným zásahom orgánu verejnej správy faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

10. Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

11. Správny súd považuje za potrebné najskôr sa vysporiadať s tou skutočnosťou, čoho sa domáhal žalobca prostredníctvom svojej žaloby. Z obsahu žaloby v korelácii s navrhovaným petitom žaloby je zrejmé, že žalobca žiada, aby správny súd určil, že začatie daňového exekučného konania predstavuje nezákonný zásah do práv žalobcu a v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 SSP sa domáhal, aby správny súd zakázal žalovanému pokračovať v napadnutom inom zásahu (upustil od príkazu blokovat' peňažné prostriedky na účte žalobcu, vydal príkaz na odblokovanie a uvoľnenie finančných prostriedkov a uložil mu povinnosť zdržať sa vydania ďalšieho príkazu na prikázanie pohľadávky z účtu v banke) a uložil mu povinnosť obnoviť stav pred zásahom. Z obsahu samotnej žaloby je zrejmé, že žalobca považuje začatie daňovej exekúcie ako aj jej priebeh za nezákonný zásah, ktorý bol vykonaný v rozpore so zákonom a to z dôvodu, že tento výkon rozhodnutia začal napriek neexistencii vykonateľného rozhodnutia a žalovaný pristúpil k vykonaniu daňovej exekúcie spôsobom, ktorý je v rozpore s zásadou primeranosti.

12. V súvislosti s takto formulovanou žalobou je nepochybné, že žalobca napáda jednak začatie daňovej exekúcie ako aj spôsob, akým sa táto exekúcia vedie. Správny súd však považuje za nevyhnutné poukázať na ustanovenie § 3 ods. 1 písm. e) SSP v spojení s § 252 ods.1 SSP, v zmysle ktorých sa iným zásahom rozumie faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy alebo aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby priamo dotknuté. V preskúmanom prípade sa nejedná o postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, preto sa správny súd zaoberal tou skutočnosťou, či začatie a spôsob vedenia daňového exekučného konania možno považovať za iný zásah orgánu verejnej správy. Je potrebné akcentovať na tú skutočnosť, že na rozdiel od rozhodnutia alebo opatrenia má iný zásah orgánu verejnej správy čisto faktickú povahu, z čoho vyplýva, že pri ňom neprebehlo žiadne formalizované administratívne konanie, ktorého výsledkom by bolo rozhodnutie alebo opatrenie ale tento zásah je len výsledkom okamžitého uplatnenia oprávnení orgánu verejnej správy na mieste samom, pričom tento zásah musí byť spôsobilý dotknúť sa priamo práv, právom chránených záujmov alebo povinností a to fyzických alebo právnických osôb. (Baricová, J., Fečík, M., Števec, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, str.37)

13. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžz/2/2013 z 31.10.2013 vyplýva, že „Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 250v pojem zásah nedefinuje, pričom jeho definíciu neobsahujú ani iné zákony. Definovať nezákonný zásah nie je ani dosť dobre možné, pretože pod tento

pojmem spadá veľké množstvo faktických činností orgánov verejnej správy, ku ktorým sú oprávnené na základe rôznych zákonov. Jedná sa o úkony všeobecné, neformálne, ktoré nemajú formu rozhodnutia, napriek tomu sú záväzné voči osobám, proti ktorým smerujú, a tie sú povinné na ich základe niečo konať, nejakej činnosti sa zdržať alebo strieť... Za „zásah“ sa obyčajne považujú aktívne úkony správnych orgánov alebo iných súčastí verejnej správy v rámci výkonu verejnej moci, súvisiace väčšinou s výkonom správnej činnosti, ktorú správna náuka označuje ako „správny dozor“ (napr. autoritatívne úkony príslušníkov polície, vojenskej polície či iných vojakov, príslušníkov väzenskej a justičnej stráže, príslušníkov colnej správy, strážnikov obecnej polície (typicky rôznych policajných prechmatov), ale napr. tiež úkony úradných osôb pri výkone štátneho stavebného dohľadu, daňovej kontroly, či neoprávnený výkon exekúcie atď.).“

14. V preskúmanom prípade žalobca za iný zásah orgánu verejnej správy v zmysle znenia bodu 1 ním formulovaného petitu považuje začatie daňovej exekúcie na základe rozhodnutia č. XXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 18.9.2019, ktorým sa vymáha iné peňažné plnenie vo výške 7975.28,93 Eur na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia o uložení predbežného opatrenia Kriminálneho úradu finančnej správy č. XXX XXX XXX/XXXX z 11.3.2019, ktorým bolo žalobcovi uložené peňažné plnenie na zloženie peňažnej sumy na účet správca dane vo výške 797.528,93 Eur. V zmysle § 90 ods. 1 Daňového poriadku je dňom vydanie tohto rozhodnutia, predmetné rozhodnutie právoplatné a nie je voči nemu prípustné odvolanie. Uvedené rozhodnutie sa ani nedoručuje daňovému dlžníkovi, keďže jeho účelom je zabezpečiť blokovanie majetku a doručuje sa iba osobám, ktoré užívajú, evidujú, nakladajú alebo spravujú jeho majetok. V zmysle § 91 ods. 1 Daňového poriadku správca dane doručí daňovému dlžníkovi až daňovú exekučnú výzvu a to bezodkladne po doručení rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania vyššie uvedeným osobám. Daňová exekučná výzva umožňuje daňovému dlžníkovi, aby v rámci odvolacieho konania uplatnil zásadné pripomienky a dôvody, ktoré môžu celkom alebo sčasti zabrániť daňovej exekúcii, teda v rámci odvolania mohol žalobca uvádzať tie skutočnosti, ktoré namietal v predmetnej žalobe. Voči daňovej exekučnej výzve je teda prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jej doručenia podľa § 91 ods. 5 Daňového poriadku. Následne voči rozhodnutiu odvolacieho orgánu je prípustná všeobecná správna žaloba, čo vyplýva z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžf/77/2012, 5Sžf/65/2012 z 28.2.2013 a 2Sžf/65/2012 z 22.5.2013 a 8Sžf/19/2013 z 23.10.2013.

15. Poukazujúc na uvedené je zrejmé, že daňové exekučné konanie predstavuje administratívne konanie, výsledkom ktorého sú rozhodnutia alebo opatrenia, ktoré môžu byť následne preskúmané na základe samostatných správnych žalôb. Postup správca dane v rámci daňového exekučného konania nemožno považovať za iný zásah, keďže sa neuskutočňuje na základe faktického úkonu správca dane ale správca dane postupuje výslovne len na základe zákonom procesne formalizovaného postupu, teda správca dane koná v rámci administratívneho konania. Totožný záver vyplýva aj z komentára k Správne súdne poriadku: „Pod procesnou formalizáciou je pritom potrebné rozumieť to, že pri administratívnom konaní možno rozoznávať jeho začiatok, priebeh a ukončenie, prípadne i účastníkov. Z tohto pohľadu preto administratívne konanie nemá povahu faktického výkonu pôsobnosti orgánu verejnej správy na mieste samom, t.j. jeho výsledkom nie je iný zásah orgánu verejnej správy, pre ktorý je typickým jeho bezprostredný faktický výkon. Aj preto v legálnej definícii iného zásahu orgánu verejnej správy tento nie je spojený s administratívnym konaním, pričom podmienka jeho verejnosprávnosti bola dosiahnutá prostredníctvom výslovného odkazu na „plnenie úloh v oblasti verejnej správy“ (Baricová, J., Fečík, M., Števec, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, str.34)

16. Vzhľadom na vyššie uvedené konštatovania správneho súdu nie je možné dospieť k záveru, že žalobcom označený postup žalovaného predstavuje iný zásah orgánu verejnej správy do práv, právom chránených záujmov alebo povinnosti žalobcu a preto správny súd postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP správnu žalobu žalobcu odmietol ako neprípustnú, keďže sa v danom prípade o predmetnú žalobu nejedná.

17. Čo sa týka ostatných námietok žalobcu, tieto sa týkajú nezákonnosti exekučného titulu a to rozhodnutia Kriminálneho úradu finančnej správy č. XXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 11.3.2019, v spojení s rozhodnutím Finančného riaditeľstva SR ako odvolacieho orgánu č. XXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 8.8.2019, voči ktorému žalobca podal správnu žalobu, ktorá je vedená Krajským súdom v Bratislave pod sp.zn. 5S/222/2019. Správny súd konštatuje, že nemá oprávnenie v predmetnom konaní o inom

zásahu orgánu verejnej správy preskúmať vyššie uvedené rozhodnutia správcu dane a odvolacieho orgánu, keďže uvedeným predmetom sa bude zaoberať Krajský súd v Bratislave v konaní pod sp.zn. 5S/222/2019. Zároveň v predmetnom konaní je správny súd na návrh žalobcu oprávnený v zmysle § 184 a nasl. SSP priznať žalobe odkladný účinok, ak sú splnené zákonom stanovené predpoklady na priznanie uvedeného účinku, v tom prípade by žalovaný bol povinný odložiť daňovú exekúciu, teda by nedošlo ani k žalobcom v tomto konaní namietanému zásahu do jeho práv, vykonávaním daňovej exekúcie.

18. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súd, ktorú je potrebné podať na Krajský súd v Prešove (§ 443 ods. 2 písm. a) v spojení s § 444 ods. 1 Správneho súdneho poriadku)

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva(ďalej len sťažnostné body), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 Správneho súdneho poriadku)

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje vysokoškolské právnické vzdelanie II. Stupňa, ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), je žalovaným Centrum právnej pomoci (§449 ods. 1,2 Správneho súdneho poriadku)